

Clare Mackintosh presenta 'Ho sé tot de tu', un 'thriller' que alerta dels perills de les xarxes socials i dels cercles íntims

“Molts crims no tenen final”

Lluís Llorc
BARCELONA

Clare Mackintosh té el color de cabells, el to lletós de pell i el físic d'una *british* que ve a Barcelona de comiat de soltera, a emborratxar-se i rostir-se sota el sol. La seva mirada, d'un bonic verd clar, amaga, però, la capacitat d'anàlisi d'algú acostumat a radiografiar l'entorn, els detalls, en especial els psicològics. La mirada d'un policia. D'un dels llestos.

Visita per primer cop Barcelona i ho fa per presentar *I see you*, títol respectat escrupolosament en castellà, *Te estoy viendo* (Debolsillo, amb traducció d'Ana Alcaina i Verónica Canales) i millorat en català, *Ho sé tot de tu* (La Campana, amb traducció d'Imma Falcó).

Mackintosh va ser policia durant 12 anys. Des-

prés d'un tractament de fertilitat va tenir bessons: “Un va morir una setmana després de néixer i, passats uns anys, vaig tornar a tenir bessons de manera natural”. I va deixar la policia. “Volia temps per estar amb els meus fills; la feina m'apassionava, però em demanava totes les ho-

“Mai donaríem de cop totes les dades nostres que hi ha a les xarxes socials”, afirma l'autora

res.” Aleshores va agafar-se dos anys sabàtics i va poder estar pels fills i... escriure la seva primera novel·la: *I let you go*, que va ser un èxit. Amb la segona, *Ho sé tot de tu*, s'ha consolidat com a autora i ja es dedica només a la literatura. Està a les llibreries de 30 països i li han comprat els drets televisius de totes dues novel·les.

Ho sé tot de tu ens parla de la Zoe, una dona madura amb dos fills en la vintena, separada i que viu amb un periodista veterà. Tornant en tren de la feina (on el cap l'explota), veu en un diari gratuït una fotografia, molt possiblement seva, en un anunci de contactes sexuals en xarxa. Amb el pas dels dies s'adona que altres dones d'aquell anunci apareixen mortes... I ho denuncia.

“Compartim massa informació a les xarxes i, si

Clare Mackintosh ha assolit l'èxit internacional amb només dues novel·les ■ JOSEP LOSADA

sumem tota la que hi ha escampada, fa por comprovar que mai donaríem de cop totes aquelles dades”, adverteix l'autora.

Clare Mackintosh arrufa el nas si li preguntes per l'etiqueta de *domestic noir* que li han penjat. “Les etiquetes no m'agraden, però aquesta en concret, gens. Sembla que hagi de ser un tema menor, quan jo parlo de conflictes socials importants. Prefereixo dir-ne *thriller* psicològic.” Quan era policia, escrivia els informes per als jutjats i havia de reflectir els trets psicològics de, per exemple, l'agredida i l'agressor. Una bona escola literària, perquè no en té

cap altra. “Mai he anat a fer cap curs ni taller d'escriptura. Invento de manera espontània.”

A *Ho sé tot de tu*, la tensió va creixent a través de les visions polièdriques de “gent normal que troba el perill en aquell cercle íntim que creien segur”, fins a un clímax i un gir final. “El culpable era un altre, però a mitja obra vaig adonar-me que no em duia enlloc i vaig refer-la”, confessa. Eludir processos de creació acadèmics li permet jugar més amb les trames i els finals. “Volia explicar que molts crims no tenen final; fins i tot quan el culpable és detingut, la història continua, per a les

víctimes, per a la policia... A la vida real no sempre queda tot tancat.”

El 2014 va fundar el festival literari de Chipping Norton, que ara està en altres mans. Escriu cada dia, després de deixar els seus tres fills a l'escola i fins a les cinc de la tarda. “Tinc terminis per complir i no puc esperar que m'arribi la inspiració; faig horari d'oficina.”

Ha vingut a Barcelona amb la família i, així que acabem l'entrevista, l'esperen per anar a la platja. No està tan lluny del retrat robot d'una turista britànica... Si no fos per la mirada, ja no d'explicia, sinó d'autora competent. ■

Crítica teatre

Jordi Bordes

Pensament d'amor per a eterna joventut

El somni d'una nit d'estiu

Divendres 2 de juny (fins al 25), a La Seca

Els Pirates tenen un to inconfusible: un plaer pel joc inesgotable ben amant de música, coreografia i interpretació. En aquest sentit, una comèdia com *El somni d'una*

nit d'estiu els va com anell al dit. Perquè la seva desinhibició, el seu joc ingenu, blanc, respira molt a favor d'aquest entremaliat Puck (Laura Aubert a l'enèsima potència) però també d'uns números de natació sincronitzada sense aigua a l'estil de l'Esther Williams del cinema vistós i amable i d'un Ricard Far-

ré que ataca inesgotable la vis còmica de cada personatge que replica (l'actor motivat, el dissortat Demetri o la *bombolla* Codorniu del cor).

Que sigui el seu llençatge i que sigui una peça a mida no vol dir per a res que sigui una feina fàcil. La seva obsessió per presentar una escena pi-

cada, des d'un espai net i buit (amb dues trapes que donen molt de joc i alguna sorpresa), exigeix molta entrega física. I amb els millors dels somriures. Certament, traspasa el *bon rotllo* des de dalt de les fustes a la platea.

Tot i que el repartiment sigui àmpliament femení, resolen que un Àlvar Triay

amb ploma *queen* faci de Julieta en la seva comèdia per a les noces de Teseu i Hipòlita. En l'embolic de les joves parelles transformen Lisandre en dona (cosa que explota una possibilitat d'amor entre noies). Són petits detalls que no mouen la comèdia de Shakespeare del seu to blanc, amb algun punt de mali-

ciositat, amargant, que li va bé pel contrast. La versió, fresca, que contagia bones vibracions i ganes de joc, té un notable aire de les produccions del Parking Shakespeare, també fresques, musicals i per a tot tipus de públic. Els Pirates, més que pensaments d'amor, beuen elixir d'eterna joventut. ■